

Мария Илиева
Молитва за обич

Със огнени пръсти
извайваш греха ми.
Рисуваш душата,
до болка желан.
В прелюдия ноцна
се сипят звездите
от лунен порой
над тебе излят.
Как искам да вярвам,
че утро ще има,
че ти ще си моят
тих пристан и храм
в който прошепвам
молитва за обич...
Разгърдена стъпвам
във твоята длан.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10132>]